

תפ"ח 33639/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 33639-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט מנחם פינקלשטיין - אב"ד כבוד השופטת ליאורה ברודי, סג"נ כבוד השופט

רמי אמיר

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיקי פורן ועו"ד עומר סגל רוזנבוים

נגד

הנאשם

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

גזר דין

(נוסח מותר בפרסום)

השופט מנחם פינקלשטיין, אב"ד:

כללי

1. הנאשם הורשע ביום 5.3.2020, לאחר כפירה ושמיעת ראיות, בביצוע שורה של עבירות מין חמורות במתלוננת, שהיא הבת של בת זוגו, וזאת לאורך תקופה של כ-11 חודשים. ביום 19.5.2020 נשמעו הטיעונים לעונש, ועתה באים אנו לגזור את הדין.
2. הנאשם הוא בן זוגה של מ', אמה של המתלוננת, והחל משנת 2015 הם התגוררו יחדיו באותו בית. מ' היא אם לשני ילדים קטינים - המתלוננת, ילידת שנת 2004 ו-ש', ילידת שנת 2010 (המתלוננת ושו' הם אחים מאם בלבד). לנאשם ילדה קטינה מבת זוג קודמת שלו, ל', ילידת שנת 2011. החל משנת 2017 התגוררו הנאשם, מ' בת זוגו ושלושת הילדים בדירה ב- ----- (להלן: "הבית").
3. בין החודשים דצמבר 2017 לנובמבר 2018, במועדים רבים, בבית, כשהנאשם לבד עם המתלוננת, וגם כאשר יתר בני המשפחה נכחו בבית, ביצע הנאשם במתלוננת עבירות מין רבות. כתב האישום כלל שלושה אישומים, ולהלן יפורטו המעשים שבהם הורשע הנאשם לפי סדר האישומים. בעוד שהאישום הראשון והשלישי - עניינם אירוע מיני אחד, דומה, הרי האישום השני עניינו רצף של מעשי עבירה רבים לאורך כ-11 חודשים.

המעשים שבהם הורשע הנאשם

4. **אישום ראשון:** בחודש דצמבר 2017, בשעת ערב מאוחרת, בעת שהנאשם והמתלוננת ישבו על הספה בסלון וצפו בטלוויזיה, ובעוד יתר בני המשפחה שהו בחדריהם, התקרב הנאשם אל המתלוננת והניח את ידו על בטנה. בהמשך העביר הנאשם את ידו במורד גופה, עד שהגיע לאזור המפשעה. הנאשם הניח את ידו מעל לפיג'מה שלה, ולאחר מכן הכניס את ידו מתחת לפיג'מה, והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה, תוך שהוא מניע את אצבעותיו. בד בבד, הכניס הנאשם את ידו השנייה מתחת לתחתוניו והחל לשפשף את איבר מינו, ולאחר מכן הוציא את איבר מינו מתחתוניו והמשיך לשפשפו, וזאת עד שהגיע לסיפוק מיני.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של אינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים, עבירה לפי סעיף 351(א) ביחד עם סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

5. **אישום שני:** במהלך התקופה שבין החודשים דצמבר 2017 לנובמבר 2018, במספר רב של הזדמנויות, בתדירות של אחת לשבועיים, לרוב בסלון הבית ולעיתים בחדרי הבית, בעל הנאשם את המתלוננת: בחלק מהמקרים החדיר הנאשם את אצבעותיו לתוך איבר מינה, לעיתים חרף ניסיונותיה של המתלוננת להתנגד לנאשם; ובחלק מהמקרים הפשיל הנאשם את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת והחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה, לעיתים חרף ניסיונותיה להתנגד לנאשם, עד שהגיע לסיפוק מיני.

במהלך האירועים המתוארים ביצע הנאשם עבירות נוספות: במספר הזדמנויות ליקק הנאשם את איבר מינה של המתלוננת, על אף התנגדותה וניסיונותיה להדוף אותו; במספר הזדמנויות דחף הנאשם את ראשה של המתלוננת אל איבר מינו החשוף ואמר לה "בואי תמצצי לי", אך המתלוננת התנגדה והזיזה את ראשה; במספר הזדמנויות, ביקש הנאשם מהמתלוננת לשפשף את איבר מינו, והמתלוננת, בחלק מן ההזדמנויות, שפשפה את איבר מינו עד שהגיע לסיפוק מיני, תוך שהוא גונח.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם באינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 351(א) וסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין; ניסיון למעשה סדום בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 351(א) ביחד עם סעיף 347(ב) וסעיף 345(א)(3) וסעיף 25 לחוק העונשין; מעשים מגונים בקטינה בת משפחה (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) ביחד עם סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(3). הוא זוכה מעבירה שיוחסה לו באישום זה, של ניסיון למעשים מגונים בקטינה בת משפחה.

6. **אישום שלישי:** בנובמבר 2018, ולאחר שמלאו למתלוננת 14 שנים, בשעת לילה, בעת שהנאשם והמתלוננת ישבו על הספה בסלון וצפו בטלוויזיה, בעוד שאם המתלוננת ישנה בחדרה, התקרב הנאשם אל המתלוננת, הכניס את ידו מתחת למכנסיה והניח את ידו מעל לתחתוניה. המתלוננת התנגדה, ביקשה מהנאשם להפסיק ואמרה "די, די", וכן ניסתה להזיז לנאשם את היד. ואולם הנאשם התעלם מבקשתה, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה. בד בבד, שפשף

הנאשם עם ידו השנייה את איבר מינו, וזאת עד שהגיע לסיפוק מיני.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירה של אינוס קטינה בת משפחה שלא בהסכמתה החופשית - עבירה לפי סעיף 351(א) ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.

תסקיר נפגע עבירה על אודות המתלוננת

7. המתלוננת היא עתה כבת 15.5 שנים, תלמידת כיתה י'. אמה של המתלוננת הכירה את הנאשם בשנת 2014, ולאחר מכן עברו לגור יחדיו. עיקר המעשים שבגינם הורשע הנאשם בוצעו במתלוננת במשך כשנה, כאמור, מאז היותה כבת 13. עם חשיפת הפגיעה, כשהמתלוננת הייתה באמצע כיתה ט', היא עברה להתגורר בבית אביה הביולוגי, וחודשים מספר לאחר מכן עברה לגור בבית דודתה, אחות אמה. אחות זו ובעלה הוכרזו כמשפחת אומנה של המתלוננת.

8. בתסקיר מפורטת הדילמה הקשה מנשוא שבה הייתה המתלוננת נתונה - באותה שנה שבה ביצע בה הנאשם את מעשי העבירה, כאשר למעשה היא "שמה את עצמה בצד" כדי למנוע נזקים מאמה ומאחיה. בתסקיר מתואר כי בעת ביצוע המעשים הייתה המתלוננת למעשה במצב דיסוציאטיבי, ועל כן הוחלשה יכולת התנגדותה. לאחר חשיפת הסוד והגשת התלונה התהפך עליה עולמה. הפרידה מבית מגוריה ומבני משפחתה הייתה מהירה, והדבר הקשה ביותר עבורה היה העובדה שאמה לא האמינה לה ולא תמכה בה, מה שגרם לה לתחושת חוסר צדק תהומית.

עורכת התסקיר מציינת כי הנאשם אומנם אינו אביה הביולוגי של המתלוננת, ואולם אל מאפייני פגיעתה של המתלוננת יש להתייחס כמו אל פגיעה בתוך המשפחה. זאת, בראש ובראשונה משום שהקרבה הפיזית והרגשית שהתקיימה לאורך זמן בין הנאשם לבין המתלוננת הייתה דומה לזו המתקיימת בין אב לבתו. קיים קשר ישיר בין העובדה שהנאשם שימש כדמות אבהית ומיטיבה עבור המתלוננת, לבין העובדה שהתאפשר לנאשם לבצע את המעשים, תוך נטרול יכולתה של המתלוננת להתנגדות יעילה. המתלוננת חשה רגשי אשמה על כך ששתקה, שמרה את הסוד, ובכך התעכבה חשיפת הפגיעה. כיום נפשה של המתלוננת מחפשת תיקון, ואין היא מוכנה להמשיך ולהיות קורבן.

9. בתסקיר מתוארים בהרחבה הנזקים השונים שנגרמו למתלוננת, והסימפטומים הקשים הממשיכים ללוות אותה. המתלוננת חווה שוב ושוב את זיכרון הטראומה דרך תחושות, מחשבות, ריחות, דמיון וחלומות קשים. היא נמנעת מביצוע פעולות שעשויות לעורר את זיכרון מעשי הפגיעה בה ומתקשה לתת אמון באנשים ובחברים. המתלוננת שולבה אמנם במרכז טיפולי לילדים שעברו פגיעות מיניות, אך ניסיון זה לא צלח מסיבות שונות. היא זקוקה למענה טיפולי רציף וארוך טווח.

10. פרק מיוחד בתסקיר מוקדש לעניינה של האם. האם עמדה לצידו של הנאשם במהלך החקירה והמשפט, ואף העידה לטובתו. לדעת עורכת התסקיר, מתקשה האם להבין את מנגנון הניתוק

והתהליכים הנפשיים המורכבים העוברים על בתה הנפגעת, ועל כן קשה לה לעכל ולקבל את המציאות הקשה ש"נפלה עליה" מבחינתה באופן פתאומי. יצוין כי האם שמרה על קשר עם הנאשם עד לפני מספר חודשים, אך מיום הכרעת הדין חלה תזוזה בעמדתה. היא עזבה את הדירה המשותפת עם הנאשם, עברה לגור בבית הוריה וניתקה קשר עם הנאשם. עורכת התסקיר מנתחת באופן מקצועי את הקונפליקטים העוברים על בנות זוג של עברייני מין במקרים דומים, אלא שהיא מציינת, בצדק, כי סיטואציה זו כשלעצמה מהווה ממד נוסף של הפגיעה במתלוננת.

11. הכרעת הדין החד משמעית חיזקה את המתלוננת ונטעה בה את התובנה שהשופטים הבינו את מה שעבר עליה. מרגע שהוכרע ההליך, ועם המעבר לבית הדודים באומנה, נרגעה המתלוננת מעט בהשוואה לסערה שהייתה שרויה בה. היא הייתה זקוקה לגושפנקה משפטית, והמסרים המועברים על ידי בית המשפט משפיעים ישירות על מצבה הנפשי. המתלוננת כועסת על הנאשם ומצפה לכך שייענש.

12. עורכת התסקיר מסכמת ומציינת שהמתלוננת עברה טלטלה אדירה של פגיעה מינית שהשפיעה כמעט על כל היבט בחייה. ליבת הנזק היא בשני מישורים מרכזיים: האחד, השלכות הפגיעה המינית עצמה והנזק הרגשי והנפשי שנגרם למתלוננת. השני, השבר העמוק בתחושת האמון והביטחון בבני האדם. יש למתלוננת כוחות ויכולות, והיא נמצאת בתחילתו של תהליך טיפול ושיקום ארוך, אשר דורש גיוסם של כוחות נפש ומשאבים נוספים.

עדים מטעם הנאשם

13. **גב' ס.ל.**, היא אמו של הנאשם. יש לה שלושה ילדים והנאשם הוא בנה הבכור. בעדותה היא מסרה כי הנאשם עבר גירושין קשים, אך נלחם לגדל את ילדתו הקטינה ל', והילדה אף עברה לגור אצלו. בשלב מסוים גידלה העדה עצמה את הילדה, וכיום נמצאת הילדה באומנה אצל אחיו של הנאשם.

העדה ציינה את סבלה שלה בעקבות חשיפת הפרשה. עוד לפני חשיפת הפרשה היא עברה אירוע מוחי (לפני כשלוש שנים וחצי), ואז טיפל בה הנאשם במסירות. לאחרונה יש הרעה במצבה. העדה ציינה כי משפחת הנאשם התפרקה למעשה, והיא עצמה מנסה לעזור, אך הדבר קשה. העדה הוסיפה כי הנאשם הוא בן אדם טוב, וביקשה את רחמי בית המשפט.

14. **מר א.ד.**, הוא בעל חברת הסעות ומכיר את הנאשם מזה כ-14 שנה. הנאשם עבד איתו בשלב ההקמה של החברה. העד חדל לעסוק בתחום זה למשך מספר שנים, אך כשחזר לתחום ההסעות, הצטרף אליו הנאשם שוב. העד ציין כי הנאשם הוא חרוץ, ישר, ובעל יכולת ניהול. הנאשם טיפל היטב בביתו הקטנה. העד סיים את דבריו באומרו שהוא מאמין בנאשם, וביקש שבית המשפט יתחשב בדבריו.

טיעוני הצדדים לעונש

בא כוח המאשימה

15. בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם פגע מינית במתלוננת כל אימת שנקרתה בפניו האפשרות לעשות כן, ותוך ניצול מצבה הרגשי המיוחד והחשש לגלות את סודה, הכול כפי שתואר בתסקיר. הנאשם ניצל את הדילמה האיומה שעמדה בפני המתלוננת רכת השנים - להציל את עצמה או לשמור על אמה ואחיה, ואת בחירתה להקריב את גופה ואת כבודה למען בני משפחתה. לאחר חשיפת הסוד, הלכו והתגברו הנזקים שנגרמו למתלוננת, כפי שתואר בהרחבה בתסקיר.

התובע עמד עוד על חומרתן הרבה של העבירות שבהן הורשע הנאשם. מדובר במעשים ברף החומרה הגבוה של עבירות המין. הם בוצעו במסגרת המשפחה כלפי הבת הקטינה של בת זוגו. המעשים בוצעו לאורך כשנה בתדירות גבוהה יחסית, וכללו מספר רב של מעשי אינוס ומעשים מיניים חמורים נוספים. מעשים אלה גרמו לנזקים קשים למתלוננת, כאשר בין השאר נפגעה קשה גם מערכת היחסים של המתלוננת עם אמה, שהיא הדמות ההורית המרכזית בחייה.

16. בא כוח המאשימה ביקש כי ייקבע מתחם עונש אחד לכל המעשים, והוא הציע מתחם ענישה שנע בין 18 ל-24 שנים. לביסוס הדבר הגיש אסופת פסיקה שעיקריה יפורטו בהמשך הדברים. לדעת התובע יש למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם, ולמעשה רק היעדר עבר פלילי עומד לזכותו, לפי הנטען. לסיכום ביקש בא כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-22 שנים.

עוד ביקש כי בית המשפט יחייב את הנאשם בפיצוי המקסימלי, וזאת כדי לאפשר למתלוננת לשקם את חייה.

17. פסיקה שאליה הפנתה המאשימה

אביא להלן את הפסיקה הרלוונטית שאליה הפנתה המאשימה. המדובר במקרים שבהם ביצעו אבות בבנותיהם עבירות מין חמורות, אם כי ברור שהמקרים נבדלים זה מזה בעובדותיהם, וכידוע אין למצוא תקדים הזה במשתני הרלוונטיים למקרה הנדון, בין לקולה ובין לחומרה.

ע"פ 3536/12 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.2016)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות כלפי בתו, במשך תקופה של 4 שנים, בהיותה בגיל 9-12. עבירות המין בתוך המשפחה הן אינוס, ניסיון אינוס, מעשה סדום, ניסיון מעשה סדום ומעשה מגונה. כמו כן הוא הורשע בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. יש לו עבר פלילי ישן, לא בעבירות מין. הוטלו עליו 22 שנות מאסר, והעונש אושר בבית המשפט העליון.

תפ"ח 9379-06-14 (מרכז) מדינת ישראל נ' פלוני (30.6.2016)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות בביתו החורגת, במשך 3 שנים וחצי, החל מגיל 10. מדובר בהחדרת אצבעות לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, וכן בהחדרת איבר מינו של הנאשם לפיה. במספר הזדמנויות ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה. אין לנאשם עבר פלילי והוצגו נסיבות חיים קשות. בית

המשפט המחוזי (במותב זה) הטיל עליו 19 שנות מאסר. בשלב הערעור לקח הנאשם אחריות על מעשיו, ובית המשפט העליון הפחית שנה מעונש המאסר שהוטל עליו.

תפ"ח 17416-07-12 מדינת ישראל נ' פלוני (15.11.2015)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות מין רבות שביצע בביתו הקטינה, במשך 4 שנים, מאז שהמתלוננת הייתה בכיתה ז'. המעשים כללו החדרת איבר מין לפיה של הבת, וכן חמש הזדמנויות שבהן החדיר את אצבעו לפי הטבעת שלה. בנוסף, הורשע הנאשם בביצוע עבירות אלימות רבות וקשות בביתו, במספר רב של הזדמנויות. על הנאשם הוטלו 22 שנות מאסר.

ע"פ 4360/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.3.2017)

הנאשם הורשע, על יסוד הודייתו, במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של אינוס קטין במשפחה ומעשה מגונה בקטין בן משפחה, וזאת במשך 9 חודשים, כאשר בתו הייתה כבת 10. בנוסף, צילם המערער בהזדמנות אחת תמונות של הנפגעת בעודה עירומה, וכן של מעשה האינוס שביצע בה, ובהזדמנות אחרת צילם שני סרטונים של הנפגעת, שבהם היא מחדירה לתוכו אצבע והוא מחדיר לה אצבעו. המערער העלה את התמונות ואת הסרטונים לתוכנה לשיתוף קבצים, וכך נחשפו ברשת האינטרנט. על הנאשם הוטלו 25 שנות מאסר.

ע"פ 40/15 מדינת ישראל נ' פלוני (12.4.2016)

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות מין בביתו, במשך 4 שנים, בהיותה בגיל 10-14. הנאשם בעל את המתלוננת בהזדמנויות שונות. באחד המקרים הרתה המתלוננת והפילה את עובריה בבית חולים, וכחודשיים לאחר מכן אנס אותה הנאשם פעם נוספת וביקש ממנה לבלוע גלולה כדי להבטיח שלא תהרה פעם נוספת. בנוסף, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של איומים קשים כלפי המתלוננת. באישום אחר הורשע בביצוע איומים כלפי אשתו במספר מקרים. הנאשם בעל הפרעה נפשית, ולא היה לו עבר פלילי. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 17 שנות מאסר, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמיד אותו על 19 שנים.

ע"פ 6149/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.10.2012)

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע מעשה סדום על ידי אחראי בקטין בן משפחה (ריבוי עבירות), וכן במעשה מגונה על ידי אחראי בקטין בן משפחה (ריבוי עבירות), במשך 3 שנים, בהיות הקטין בגיל 7-10. הקטין הוא בנה של בת זוגו. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 15 שנות מאסר (וכן הפעיל עונש מאסר על תנאי). לנאשם היה עבר פלילי. בית המשפט העליון אישר עונש זה.

תפ"ח 30536-06-18 (מרכז) מדינת ישראל נ' ירשוב (13.11.2019)

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של אינוס קטינה בת משפחה, ובארבע עבירות של מעשה סדום בקטינה בת משפחה. במהלך 11 חודשים בעל הנאשם את בתה של בת זוגו, קטינה בת 13, בתדירות של פעמיים בחודש. באשר לעבירות של מעשה סדום: בשתי הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של הקטינה, ובשתי הזדמנויות החדיר את איבר מינו לפיה של הקטינה. לנאשם לא היה עבר פלילי.

בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 14 שנות מאסר.

בא כוח הנאשם

18. בא כוח הנאשם הסכים כי העבירות שבהן הורשע הנאשם הן חמורות, ואת עיקר דבריו לעונש הקדיש לטענה כי עונש המאסר שהתביעה מבקשת במקרה זה הוא "קיצוני, בלתי נתפס, ואינו הולם את מדיניות הענישה".

בא כוח הנאשם ציין כי מעשיו של הנאשם נמשכו לאורך 11 חודשים, להבדיל מתקדימים אחרים שהוצגו, שבהם מדובר על ביצוע עבירות במשך תקופה ארוכה בהרבה, וכן הדגיש כי הנאשם לא הפעיל כוח כלפי המתלוננת. כמו כן, אין חולק שבין המעשה האחרון שביצע הנאשם ועד להגשת התלונה חלף חודש ימים שבו לא אירע דבר. מאחר שהנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות מין בתדירות של פעם בשבועיים, הרי שהפסקה זו בביצוע המעשים צריכה להילקח בחשבון במידה מסוימת. הסנגור ביקש גם להטעים שבצד כפירת הנאשם במיוחד לו וניהול ההליך, הרי שנעשה מאמץ על ידי ההגנה, כדי שחקירת המתלוננת בבית המשפט תהיה הוגנת ובלתי פוגענית ככל האפשר.

הנאשם הוא בן 41, ואין לו כל עבר פלילי. חייו של הנאשם בעשור השנים האחרון לא הטיבו עימו. הוא פשט את הרגל, ומצבו הכלכלי נואש. נישואיו הראשונים התפרקו. הנאשם סובל מסכרת ומלחץ דם גבוה.

הנאשם היה עצור בכליאה למעלה מ-4 חודשים (4.12.2018 - 8.4.2019). מאז ועד עתה הוא מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני.

19. בא כוח הנאשם הגיש לעיונו אסופת פסיקה, ובאופן כללי טען כי התקדימים העונשיים שהגישה המאשימה חמורים יותר, בהיבטים שונים, מהמקרה שבפנינו. את טיעונו סיים הסנגור באומרו שאומנם המעשים שבגינם הורשע הנאשם הם רעים, אבל בנאשם יש גם חלקים אחרים שהם טובים. התבקשנו להטיל על הנאשם עונש מדוד ההולם את מעשיו אך נמוך משמעותית מהעונש שביקשה המאשימה. באשר לשיעור הפיצויים ציין הסנגור כי מצבו הכלכלי הנוכחי של הנאשם הוא בכי רע.

פסיקה שאליה הפנה בא כוח הנאשם 20.

אביא להלן את פסקי הדין הרלוונטיים שאליהם הפנה בא כוח הנאשם (ואותה הערה שהערת למעלה בדבר הגיוון העובדתי שבפסיקה - תחול גם כאן).

ע"פ 2433/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.12.2018)

הנאשם הורשע, לפי הודייתו במסגרת הסדר טיעון, ב-13 עבירות של אינוס בת משפחה וב-12 עבירות של מעשה סדום בן משפחה, וכן בריבוי עבירות של מעשים מגונים תוך ניצול חוסר יכולת לתת הסכמה חופשית וללא הסכמה, וב-10 עבירות של פגיעה בפרטיות. המעשים בוצעו בביתו החורגת שהתגוררה עמו, מאז נישא לאמה, בתקופה של כ-3 שנים, מאז שהמתלוננת הייתה בת 15.

הנאשם נהג לשים באוכל שהכין למתלוננת תרופה מסוג "ברוטיזולאם", ללא ידיעתה, כך שיוכל לבצע בה את זממו מבלי שתוכל להתנגד למעשיו. עיקר המעשים: החדרת אצבעות לאיבר מינה של המתלוננת ולפי הטבעת שלה. במספר מקרים ליקק הנאשם את איבר מינה של המתלוננת, ובחלק מהמקרים שפשף את איבר מינו החשוף על איבר מינה. כמו כן, ב-10 הזדמנויות שונות צילם הנאשם את המתלוננת בהיותה ערומה בחדר האמבטיה. לנאשם היה עבר פלילי.

על הנאשם הוטל עונש של 17 שנות מאסר, ובית המשפט העליון דחה את ערעורו.

ע"פ 8080/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.2013)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של אינוס קטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (ריבוי מקרים), ובמעשה סדום בקטינה בת משפחה שלא בהסכמתה החופשית. המדובר בביתו של בת זוגו, והנאשם הורשע על כך שבעל את המתלוננת בכוח ושלא בהסכמתה החופשית מספר רב של פעמים, מאז שהייתה כבת 8 שנים, ועד שהייתה כבת 12.5 שנים.

הוא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה וקיים איתה יחסי מין מלאים. במקרה אחד החדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה. לנאשם היה עבר פלילי עשיר. בית המשפט הטיל על הנאשם 15 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 9608/11 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2014)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של אינוס בן משפחה (ריבוי מעשים) ומעשה מגונה (ריבוי מעשים) שבוצעו כלפי בתה הקטינה של אשתו (מנישואין קודמים), במשך כ-5 שנים, מאז שהייתה בת 7. מעשי האינוס היו בדרך של החדרת אצבעותיו לאיבר מינה. בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה באחיניתה של אשתו. לנאשם לא היה עבר פלילי.

בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 8 שנות מאסר, ובית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמיד את העונש על 10 שנות מאסר.

הנאשם בדברו לעונש

21. הנאשם בדברו האחרון ציין את השפל שאליו הגיעו חייו בשנים האחרונות, מבחינה בריאותית, כלכלית

ומשפחתית. הוא ביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה עונשית

הערך המוגן והצורך במדיניות עונשית מחמירה

22. עבירות מין חמורות הן מן הקשות שבקשת העבירות. על כן נקבע כי בית המשפט המחוזי ידון בהן בהרכב של שלושה שופטים. דומה כי מבין עבירות אלה - חומרה יתרה נודעת למקרים שבהם אונס אב את בתו הקטינה, בין אם מדובר בבתו הביולוגית ובין אם מדובר בבתו החורגת. העיון בפסיקה הרבה מלמד, למרבית הצער, כי אבות רבים הורשעו בגין עבירות אינוס שביצעו בבנות של בנות זוגן. משנה חומרה נודע למקרים שבהם מדובר במעשי אונס רבים לאורך זמן.

23. הערך החברתי המוגן בעבירות מין במשפחה הוא הצורך להגן על קטינים החשופים בתוך ביתם לפגיעה, ללא יכולת להתגונן או להימלט מפניה, תוך שהפוגע משתמש בסמכותו כלפי הקטינים כדי לספק את מאווייו המיניים. כך נפסק בע"פ 6086/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 8.6.2010):

חומרתן הרבה של עבירות מין בתוך המשפחה נובעת בין היתר מכך שקטינים חשופים בתוך ביתם לפגיעה ללא יכולת להתגונן ולהימלט מפניה, כאשר המבוגר הפוגע משתמש באמונם, בכוחו ובסמכותו כלפיהם על מנת לספק את רצונותיו המיניים. לפיכך, עלינו להעביר מסר חד וברור כי המנצל את חולשתם ותמימותם של קטינים יענש על כך בחומרה רבה.

וראו דברי השופט ע' ארבל בע"פ 10673/04 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 1.6.2008) בפס' 3 לפסק דינה:

עבירות מעין אלה בהן הורשע המערער הן מהבזויות שעלי ספר החוקים שלנו. ראויות הן למענה שיפוטי מחמיר, חד-משמעי וברור, המעמיד במרכז את הפגיעה בקרבן צעיר וחסר אונים מידי של בן משפחה קרוב המנצל לרעה את גילו, את הקרבה המשפחתית ואת האמון שנתן בו הקטין. על העונש לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ולשדר מסר מרתיע לעבריינים בכוח. כן נדרש העונש לשקף את ההגנה שפורש בית המשפט על המתלוננת קרבן העבירה...

כמו כן ראו דברי השופט א' שהם בע"פ 7015/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 18.4.2012):

מן הראוי להשית על מבצעי עבירות מין במשפחה עונשי מאסר משמעותיים, הן לשם הרתעתם האישית והן להרתעת הרבים, ובעיקר על מנת לשקף את מידת הפגיעה החמורה בקורבנות ובזכות היסוד של כבוד האדם, וכן המטרה להביע את הסלידה ושאת הנפש של החברה מביצוע עבירות אלו. הדבר נכון ביתר שאת כאשר מדובר בקורבנות קטינים.

את תחושת הזעזוע המלווה מעשים מעוררי סלידה אלה, היטיב לבטא השופט א' א' לוי, בע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 4.7.2007), באומרו, בפס' 8:

המערער, בדרך מרושעת, חסרת רחמים ומעוררת שאט נפש, עשק את ילדותה של בתו, גזל ממנה את נעוריה, וגזר עליה חיים מיוסרים אשר ילוו אותה עוד שנים רבות. עבירות מין באשה הן עבירות קשות באשר לא רק פגיעה פיסית גלומה בהן, אלא גם פגיעה נפשית ורמיסת כבודה של הקרבן כאדם. קשות שבעתיים הן עבירות מין המתבצעות בתוך משפחה, ובמיוחד כאשר אב מבצען בבתו, בשר מבשרו. המערער, שבוי בידי יצרו ותאוותו, ראה בילדתו אובייקט מיני זול ונגיש בו עשה ככל העולה על רוחו, משל הייתה גוף נטול נשמה. מערער זה מקומו מאחורי סורג ובריח, והואיל ונדמה כי בעבירות מסוג זה חוטאים לא מעטים, ראוי כי רמת הענישה תהיה כזו שתהווה גם מסר ברור וחד משמעי לרבים.

דברים אחרונים אלה של השופט נאמרו אומנם במקרה שבו מדובר היה בבת ביולוגית של אותו נאשם, ואילו במקרה דנן מדובר בבת של בת זוגו. ואולם, אינני סבור כי יש הבדל עקרוני בין שני אלה מבחינת העונש הראוי. אכן, גם במקרה שלפנינו ראתה המתלוננת בנאשם "אב שני" (הכרעת הדין, פס' 60), והקרבה הרגשית שהתקיימה לאורך הזמן בינה לבין הנאשם הייתה דומה לזו המתקיימת בין אב לבתו הביולוגית, וכך גם התאפשר לנאשם לבצע את המעשים.

ברובד העקרוני, כאמור, אינני סבור כי יש לראות עבירות מין של אב כלפי בת חורגת כחמורות פחות. זאת ועוד, נראה שריבוי המקרים מסוג זה צריכים להוביל את בתי המשפט שלא להקל בדינם של נאשמים אלה.

נסיבות ביצוע העבירות

24. הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין חמורות במשפחה. העבירות בוצעו כלפי בתה הקטינה של בת זוגו במשך כ-11 חודשים. בכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי מדובר במעשה אינוס שבוצע באמצעות החדרת אצבעותיו של הנאשם לאיבר מינה של הקטינה. באישום השני, החמור ביותר, מדובר על ריבוי מעשי אינוס, בתדירות של אחת לשבועיים, שבוצעו בדרך של בעילת המתלוננת או החדרת אצבעות לאיבר מינה. בנוסף מפורטים באישום השני ניסיונות לבצע מעשי סדום, וכן מעשים מגונים חמורים שביצע הנאשם במתלוננת.

25. נסיבות ביצוע העבירות חמורות ביותר: ראשית, מדובר בעבירות מין במשפחה. שנית, קרבן העבירה היא בתו החורגת של הנאשם. שלישית, מדובר בקטינה שהייתה בת 13-14 בעת ביצוע המעשים. רביעית, המעשים מצויים ברף החומרה הגבוה של עבירות המין - ובראשם מעשי אינוס. חמישית, אין מדובר בביצוע מעשה אחד אלא במעשים רבים שבוצעו לאורך תקופה לא קצרה, כ-11 חודשים.

26. ממד חומרה בולט נוסף הוא הדרך שבה בוצעו המעשים, והנזקים הקשים שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהם. הנאשם ניצל את מצבה המיוחד של המתלוננת, את הקרבה ששררה בינו לבינה, ואת העובדה שהקריבה למעשה את עצמה כדי למנוע נזקים לאמה ולאחיה. הנזקים שנגרמו למתלוננת הם קשים ומגוונים, והדברים פורטו בהרחבה לעיל. בעקבות המעשים עזבה המתלוננת את הבית שבו התגוררה, וגם היום היא חיה בבית אחר - בבית של דודתה. פגיעה מיוחדת וקשה נבעה מהעובדה שאמה של המתלוננת "תפסה צד" לטובת הנאשם ונגד בתה, עצמה ובשרה. האם לא האמינה למתלוננת, ואף העידה במשפט לטובת בן זוגה הנאשם.

המתלוננת זקוקה למענה טיפולי ארוך טווח, אך עד כה לא צלח הניסיון הטיפולי שעברה.

תקדימים עונשיים נוספים

27. מצאתי לנכון להביא פסיקה עונשית נוספת על זו שהובאה על ידי הצדדים. אעיר כאן כי בית המשפט העליון עמד על המנעד הרחב של העונשים בגין עבירות אלה, מחמת המשתנים הרבים המתקיימים בהם (ראו למשל ע"פ 252/16 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 21.12.2017, פס' 35). בין המשתנים יש לציין את טיב המעשים שבהם מדובר, גילה של המתלוננת, אורך התקופה שבה בוצעו המעשים, תדירותם, מספר הקורבנות, הנזקים שנגרמו, עבירות נלוות ככל שהיו, ועוד. את כל המשתנים האלה יש לקחת בחשבון בעת הניסיון ליישם ולהתאים את הפסיקה העונשית הרבה למקרה נדון, לצורך קביעת מתחם העונש.

ע"פ 2911/11 פלוני נ' מדינת ישראל (5.10.2014)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות אינוס וניסיון לאינוס, מעשי סדום וניסיון למעשה סדום ומעשים מגונים, שביצע בבתו הביולוגית, שהייתה בת 15, וכן בעבירות איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות. מדובר בהחדרת איבר מינו של הנאשם לפיה לאיבר מינה או לישיבה של המתלוננת עד הגיעו לפורקן, וזאת חרף תחינותיה כי יחדל ממעשיו ולמרות בכייה וכאבה (בפסק הדין לא צוינו משך המעשים ותכיפותם). המעשים לוו באיומים והפחדות, כאשר בין היתר איים המערער על המתלוננת שהוא יהרוג אותה אם לא תיענה לדרישותיו. במהלך 4 השנים שקדמו להגשת כתב האישום נהג המערער להכות את המתלוננת. לנאשם לא היה עבר פלילי.

בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 17 שנות מאסר, ובית המשפט העליון הקל בעונש והעמיד את עונש המאסר על 14 שנים. זאת, נוכח נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, ונוכח נסיבות מקלות נוספות.

ע"פ 5842/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.3.2018)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגין עבירות שביצע בשתי בנותיו. באישום הראשון מדובר בעבירות מין שביצע בבתו, שהייתה אז כבת 15, במשך שנה, כדלקמן: מספר מקרים שבהם החדיר את אצבעותיו ואת איבר מינו לפי הטבעת שלה; מספר ניסיונות אינוס; מספר מעשי סדום; מספר מקרים שבהם ביצע הנאשם מעשים

מגונים תוך שימוש בכוח; מעשים מגונים שביצע הנאשם בפניה. האישום השני נוגע לעבירות אלימות שביצע הנאשם בבת אחרת, בשלוש הזדמנויות.

בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 18 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 252/16 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.2017)

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין חמורות כלפי המתלוננת, קטינה, שהיא בתה של בת זוגו. מדובר במעשים שבוצעו לאורך 6 שנים, מאז שהמתלוננת הייתה כבת 6, במספר רב של הזדמנויות שתדירותם אינה ידועה למאשימה. הנאשם ביצע במתלוננת מעשי סדום שבאו לידי ביטוי בכך שהחדיר את אצבעותיו לתוך פי הטבעת שלה, ובכך שהחדיר את איבר מינו לתוך פיה. כמו כן, ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה. במהלך התקופה הרלוונטית ביצע הנאשם במתלוננת, במספר רב של הזדמנויות שתדירותם אינה ידועה, מעשים מגונים שונים שפורטו בכתב האישום. לנאשם היה עבר פלילי מכביד.

בית המשפט הטיל על הנאשם 15 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 2796/17 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2018)

הנאשם הורשע בביצוע של עבירות מין חמורות בשתיים מבנותיו. המעשים כללו בין היתר חיכוך איבר מינו באיבר מינו, החדרת אצבעו לאיבר מינו, החדרת איבר מינו לפיהן, מישוש וליקוק גופן, לרבות אבריהן האינטימיים. באשר למתלוננת האחת, הורשע הנאשם בביצוע המעשים בה במשך כשנה, בעת היותה בגיל 12-13. באשר לבתו האחרת, בוצעו המעשים כאשר הייתה בגיל 11-18.

בית המשפט הטיל על הנאשם עונש כולל של 18 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את העונש.

ע"פ 6898/17 פלוני נ' מדינת ישראל (31.1.2019)

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בשתי עבירות של ביצוע מעשה מגונה בקטינה בת משפחה; ריבוי מעשי סדום בקטינה בת משפחה; תקיפת קטינה על ידי אחראי. עבירות אלה בוצעו כלפי בתו הקטינה שהייתה בגיל 12-14, וכלפי בת קטינה נוספת שלו שהייתה בת 11 במועד ביצוע העבירות.

באשר למתלוננת הראשונה, המעשים החמורים ביותר הם מעשי סדום שבוצעו במועדים רבים שבהם החדיר בכוח את איבר מינו לפי הטבעת של בתו, כאשר בחלק מהמקרים היכה אותה וסטר על פניה כדי להתגבר על התנגדותה. עוד הורשע הנאשם בשני אישומים של גרימת חבלה חמורה לכל אחת משתי בנותיו.

בית המשפט הטיל על הנאשם עונש כולל של 16 שנות מאסר, ובית המשפט העליון אישר את

העונש.

מתחם העונש

28. בבואי לקבוע את מתחם העונש במקרה זה שיויתי לנגד עיניי את הנסיבות הקשורות בביצוע עבירה, את הערך החברתי המוגן, ואת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. כבר ציינתי לעיל כי מנעד הענישה בעבירות המין הוא רחב, לנוכח הצורך להביא משתנים רבים בחשבון, והדבר עולה למעשה גם בפסיקה הרבה שהובאה - הן מטעם הצדדים והן זו שהוספתי. בצד ממדי החומרה הרבים המתקיימים במקרה שלפנינו, עלינו להביא בחשבון שהיו תקדימים שבהם הוטלו עונשים חמורים במיוחד עקב נסיבות שאינן מתקיימות במקרה דנן. כך היו נאשמים שהורשעו בגין ביצוע עבירות מין ביותר מבת אחת; בגין עבירות אינוס רבות יותר ובמשך תקופה ארוכה יותר, ולרבות כלפי בנות בגיל צעיר יותר; בגין עבירות שבוצעו בכוח או שנלוו עבירות נוספות על עבירות המין.

29. לאחר שיקול זהיר של כל השיקולים הרלוונטיים, ולאחר עיון שקול בתקדימים העונשיים, סבור אני שיש לקבוע במקרה זה מתחם ענישה אחד לכל המעשים, אשר יעמוד על 12-19 שנים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

30. א. לנאשם אין עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון.

ב. במידה מסוימת ניתן להתחשב בנסיבותיו האישיות הלא קלות של הנאשם - משפחתיות,

כלכליות ובריאותיות.

ג. מעבר למעצרו של הנאשם בכליאה, הרי שב-14 החודשים האחרונים הוא מצוי במעצר

בפיקוח אלקטרוני.

31. הנאשם טען לחפותו, וזו כמובן זכותו. אין לזקוף זאת לחובתו כשיקול לחומרה. יחד עם זאת, משכפר הנאשם וניהל משפט הוכחות, אין הוא זכאי להקלה הניתנת למי שמודה בעבירות המיוחסות לו, מקבל עליהן אחריות, ומייתר את עדותה של המתלוננת. והשוו לעניין זה דברי השופט א' א' לוי ברע"פ 3849/05 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (23.6.2005). אכן, במקרה מסוג זה שלפנינו, ההקלה, הלגיטימית, עם מי שהיה בוחר להודות - הייתה מתבטאת בשנים של מאסר.

הכרעה עונשית

32. בשקלול כל הנסיבות דלעיל, רואה אני להעמיד את העונש במחצית העליונה של מתחם הענישה. עם זאת, העונש יהיה קרוב לאמצע המתחם.

33. אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 16.5 שנים, שמתוכן תנוכה תקופת המעצר (4.12.18 - 8.4.19).

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין.

34. לנוכח חומרת המעשים, נזקיה של המתלוננת, ובהתאם לשיעור הפיצויים שנקבע בתקדימים העונשיים, אציע לחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצויים בסך 200,000 ₪. סכום הפיצויים יופקד לא יאוחר מיום 1.10.2020. הכספים שיופקדו יועברו לידי האפוטרופוס הכללי, שיחזיקם בנאמנות עבור המתלוננת עד הגיעה לגיל 18. על אף האמור לעיל, ניתן לעשות שימוש בחלק מהסכום המופקד לתשלום חשבונות שוטפים בגין טיפול נפשי במתלוננת, כנגד חשבוניות.

**מנחם פינקלשטיין,
שופט**

השופט רמי אמיר:

קראתי את חוות דעתו של חברי האב"ד, כב' השופט פינקלשטיין, ואני מסכים לנימוקיו ולמסקנתו העונשית.

אבקש להוסיף מספר דברים לעניין הניצול לרעה על ידי הנאשם של מצבה של המתלוננת ושל האמון שנתנה בו, ולעניין הנזק שנגרם לה. יחסיה המורכבים של המתלוננת עם אמה ועם אביה הביולוגי (שחי בנפרד ממנה), וההיסטוריה המשפחתית שליוותה את המתלוננת עד הגיעו של הנאשם לחייה - אלו היו בגדר "החבילה" שהמתלוננת באה איתה. המקום אותו תפס הנאשם בתא המשפחתי החדש שנוצר, בא על רקע זה. מכאן החשש המובנה של המתלוננת לחשוף דברים, ולהרוס את המרקם המשפחתי השברירי שנוצר. והנאשם ניצל מצב דברים זה, בהיותו איש אמון של המתלוננת, בראותו את מצבה, ובהבינו שיוכל לעשות את מעשיו מבלי שהיא תחשוף אותם. "[פלוני] הטוב ו[פלוני] הרע" - זהו הדיסוננס שהנאשם כפה על המתלוננת, תוך שהוא מעצים בכך את עוצמת הנזק לנפשה. כל אלו שיקולים שיש לתת להם משקל יתר לחומרה במקרה זה.

ראיתי להביא משירו של המשורר יהודה אטלס, "סוד כמוס", על מצב דומה:

עמוד 14

"אם אספר מה הוא עושה לי/ אף אחד לא יאמין.

לא יכול להיות, הם יגידו, / שיש לך אבא כזה מין.

אם הוא ידע שסיפרתי/ הוא יחטיף לי מכות-רצח,

ואולי יעיף אותי מהבית/ ולא יסלח לי לנצח.

אם לא אספר מה הוא עושה לי/ הכל יימשך כרגיל,

והוא שוב ושוב יעשה לי/ את הדבר הזה המגעיל.

המשפחה תישאר ביחד/ ולא ידעו השכנים,

אבל אצלי לאט-לאט/ הלב ימות מבפנים".

לכן נאמר למתלוננת: שמענו אותך וראינו את כאבך; טוב ונכון שחשפת את הדברים; אין בך כל אשם, אלא רק במי שעשה את המעשים; ותקוותנו ואמונתנו היא, שתוכלי לאזור כוחות לשקם את חיך, ותיעזרי לשם כך בטיפול מתאים.

רמי אמיר, שופט

השופטת ליאורה ברודי:

אני מסכימה לחוות דעתו של האב"ד השופט פינקלשטיין ולתוצאה העונשית, וכן להערותיו של השופט אמיר.

ליאורה ברודי, שופטת
סגנית הנשיאה

התוצאה:

התוצאה היא כאמור בפסקה 33 לחוות דעתו של האב"ד.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

עומדת בתוקפה ההוראה בדבר איסור פרסום כל פרט העלול להביא לזיהויה של המתלוננת לרבות שמו של הנאשם, וכל פרט העלול להביא לזיהויו.

ניתן היום, י"ז סיוון תש"פ, 9 יוני 2020, במעמד הצדדים.

השופט מנחם פינקלשטיין, אב"ד	ליאורה ברודי, שופטת סג"נ	רמי אמיר, שופט
--------------------------------	-----------------------------	----------------